

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

יומא דף סה.

מפריש חטאתו ואבדה והפריש אחרת תחתיה, מה הדין?

אם נמצאת הראשונה - אחר שנתכפר בשניה	אם נמצאת הראשונה - ושתיהן עומדות לפניו	
תמות	מתכפר באחת מהן - והשניה תמות ¹	לרבי
תמות	אם התכפר בראשונה (אבודה): השניה רועה אם התכפר בשניה (אינה אבודה): הראשונה מתה	לחכמים

דברים דלהלן שנשארו משנה לשנה מה דינם?

פר ושעיר של יוה"כ ושעירי ע"ז ³	מעות תרומת הלשכה ²	
-----	אין עולים לשנה הבאה	לחכמים
כולם ימותו ⁴	עולים לשנה הבאה	לר' יהודה
כולם ירעו ⁵	-----	לר' אלעזר בר' שמעון

¹ בין אם נתכפר בראשונה - האבודה, ובין נתכפר בשניה, תמיד השניה מתה, דס"ל לרבי דמפריש לצורך תשלומי אבוד כאבוד דמי, והדין הוא שחטאת שאבדה ונתכפרו בעליה באחרת - השניה מתה, וכיון שתשלומי אבוד כאבוד, לכן יש לתשלומין דין מיתה כאבוד.

² וכגון שנגנבו או אבדו קודם שנתרמה התרומה - שהדין הוא שנשבעין הגזברין לבני העיר וחוזרין בני העיר ותורמים שוב. ועתה כשנמצא האבוד והוחזרה הגנבה, השקלים הללו אליבא דרבנן אינם עולים להם לשנה הבאה, אלא הם קדושים עם השקלים של שנה זו, ואילו ר' יהודה ס"ל שעולים לבני העיר להיות תרומה לשנה הבאה.

³ וכגון שאבדו והפריש אחרים תחתיהן - שקרבים האחרים, ושוב נמצאו הראשונים.

⁴ ר' יהודה לשיטתו, דס"ל שגם בחטאת ציבור שאבדה ונתכפר באחרת אמרינן שלמיתה אזלה, ולא אמרינן שתקרב לשנה הבאה, והגמ' לקמן מאריכה לבאר את טעם החילוק בין זה לשקלים.

⁵ דס"ל שאין חטאת ציבור מתה.